

Kisné Portik Irén: Barát Jóska, Gyergyóalfalu Naszreddín Hodzsája.

Gyergyószentmiklós, Mark House Könyvkiadó, 2006.

(Részlet)

Kérje a barátomtól

Mivel a számárvásár miatt hősünk ki kellett menjen a medencéből, később mindenkinek elmondta, hogy *küssőföldön* vette a szamarát.

Azt is elmesélte, hogyan hozta haza a barátját. Megegyezett egy *teherautó söfförrel*,
hogy:

–*Tarnszpotáljon ingemet s a barátomat haza Alfaluba.*

–Jól van, üljenek fel hátul – mondta a sofőr, aki azt hitte, hogy két embert szállít.

–*Nem úgy menyen a'. A barátomat fel kell segítsük.*

Felültették a szamarat és maga is melléje ült. Amikor megérkeztek Alfaluba, megkérdezte:

–*No. osztán mibe került a szállítás?*

–Tizenöt lej fejenként – mondta a sofőr.

Kifizetett tizenöt lejt, s azt mondta:

–*A másik tizenötöt kérje a barátomtól.*

No, maga csinálja 'sza meg!

Egyik alkalommal rákérdezett az egyik vásárlója:

–Mondja Jóska, miért olyan nagy a feje a szamárnak?

–*Hogy vóna az nagy? Küsebb, mint a magáé!*

–Hogy, hogy – nézett rá sértetten és zavartan a kérdező.

Barát Jóska a szamár feje fölött összemarkolta, mind a két szamárfület, s azt mondta:

–*No, maga csinálja sza' meg!*

A milicista vej

Barát Jóska Gyergyószentmiklósról szállította a petróleumot falujába. Akkortájt csak a Tekerői úton (ma Gábor Áron utca) volt benzinkút. Igen ám, de Alfalu és a benzinkút közt ott volt a város főtere a maga egyirányú forgalmával. Igaz, hogy a benzinkúthoz más mellékutcákon is el lehetett volna jutni, de Barát Jóska nem hagyta a járt utat a járatlanért. Pedig jóindulatú milicistától a még jobb indulatú város lakóikig sokan próbálták átírányítani a másik útra, de emberünk azt mondta, hogy ő nem kótyyog ide-oda, amikor ott a rövid út.

- Mijánnam ne tusakoggyanak, ott eltérnek az ótók es, mű es – mondta, s ezzel a maga részéről lezártak tekintette az ügyet.

Minthogy hetente többször is térült-fordult, az egyik milicista fenyegetőzésre szánta el magát, mondván:

–Jóska bácsi, ha még egyszer szembe megy a forgalommal, elveszem a szamarát.

Megértette?

- Ó be boldog lennék, milyen szép milicista vejem lenne – szólt csendesen, és ment is tovább, mint aki ideig-óráig újra lerázott egy akadékoskodót.

Beszéljen a Főnökkel...

Egy másik alkalommal közeledvén az átkos körfogalomhoz, Barát Jóska kifogta a szamarát, s a szekér után kötötte, ő maga előre ment, s húzta a szekeret, ami mellesleg az üres hordóval nem volt túl nagy erőpróba. Ezennel a milicista szokásához és álláspontjához híven éppen a közlekedési szabályok be nem tartásának emberáldozatairól kezdte el előadását, amikor következetes kihágója félbeszakította, mondván:

–Hától van a Főnök, beszéljen véлле.